

„Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.” (Mt 5:8)

Jēzus saka: „Svētīgi [laimīgi] sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.” (Mt 5:8) Lūk, atbilde uz cilvēku ilgām pēc laimes, pēc svētības: laimīgi tie, kuriem sirdis tīras, skaidras un šķīstas. Šos Jēzus vārdus lasot, var šķīst, ka sirdsšķīstie Dievu redzēs kaut kad nākotnē. Nē, sirdīs tīrie Dievu skata jau tagad. Kas tad viņu sirdis ir darījis tīras un skaidras? Varbūt paši to spēja? Nu nē taču! Netīro, nesvēto sirdi tīra, skaidro un jaunrada Jēzus. To paveic vienīgi Viņš. Bībelē teikts, ka ikviens, kurš ir skatījis Jēzu un pieredzējis Viņa kalpošanu, ir redzējis arī Dievu.

Kad Jēzus asinīs grēki piedoti, kad netīrība, nekrietnība izmēzta no sirds ārā, sirdī skaidrotais redz Dievu un dzīvē tagad iet kopā ar Viņu. Kad sirds ir skaidra, kad sirdsapziņa tīra, ir arī miers un prieks. Miers, jo grēki ir piedoti, tie vairs neapsūdz. Patiess miers, vārdos līdz galam neizsakāms. Un prieks, jo cilvēkam ir drošība, ka viņš pieder Dievam, kuram ir visa vara debesīs un virs zemes. Lai vai kas notiktu, viņš pieder Tam, kurš

dāvājis mūžīgās dzīvības dāvanu. Šī dāvana ir tik liela, ka par to nav iespējams nepriecāties.

Šāds cilvēks ir kļuvis laimīgs, svētīgs. Viņš ir kļuvis arī vērtīgs un uzmanīgs pret to, kas notiek ar viņa sirdi un sirdī. Kad kādā grēkā pakļupis – un mēs visi vēl klūpam –, viņš neatstāj to sevī uz rītdienu, bet lūdz: „Kungs Jēzu, skaidro manu sirdi, lai tā atkal ir tīra!” Šāds cilvēks ir sapratis, cik svarīgs ir Bībelē rakstītais atgādinājums: „Pāri visam, kas jāsarga, sargi savu sirdi, jo no turienes rosās dzīvība!” (Pam 4:23) Ir atvērušās acis redzēt, ka laimīgs viņš ir vienīgi tad, kad paliek Dieva klātbūtnē un ir Viņa dzīvības apņemts un piepildīts. Viņš negrib atgriezties nelaimīga cilvēka dzīvē, jo ir iepazinis to mieru un prieku, kad sirds ir tīra un skaidra.

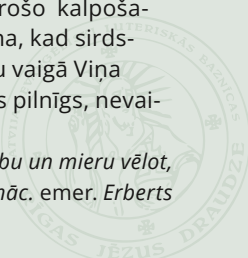
Mēs ilgojamies pēc gaišas un jaukas saskarsmes ar līdzcilvēkiem. Saskarsme un kopība tāda ir tad, kad kopā nāk ļaudis, kas ir nomodā par savas sirds skaidrību. Sirdsšķīstie redz ne vien Dievu –

viņi redz arī tuvāko. Redz kā tādu, pie kura nāk Jēzus, lai viņa sirdi darītu tīru, skaidru un svētu.

Lai laimīgs, svētīgs būtu ne vien es, bet arī ģimene un draudze, kurā man dota žēlastība būt, ir patiesi svarīgi citam citu mudināt būt nomodā par savu sirdi, par tās tīrību un skaidrību. Tāpat kā psalma autoram, arī kums katram jāstāvē savas sirds sardzē ar lūgšanu: „Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” (Ps 139:23–24)

Svētīgs cilvēks, svētīga ģimene, svētīga draudze – visi, kas sirdī skaidri. Viņi redz Dievu, jo ir piedzīvojuši un turpina piedzīvot Kristus svētdarošo kalpošanu. Un reiz būs arī tā diena, kad sirdsšķīstie Dievu redzēs vaigu vaigā Viņa mūžīgajā godībā. Viss būs pilnīgs, nevainojams un svēts.

*Svētību un mieru vēlot,
māc. emer. Erberts*

Ko Jēzus teiktu par ģimeni?

Ģimene ir viena no Dieva lielajām dāvanām. Un, ja tā, ir jājautā: „Vai vēlos par to dzirdēt Jēzus viedokli? Vai vēlos to pieņemt un izdzīvot kopā ar Viņu?”

Mēs zinām, ka veselīga ģimene ir pamats veselīgai tautai. 21. gadsimts ir atnācis ar citām, ne Dieva dotām, vērtībām, un tās ir radījušas daudz sāpju un ievainojumu. Jēzus piedzimšana ģimenē apliecina Dieva svētību ģimenei. Ja ģimene ticībā un sirsnīgā mīlestībā izdzīvo Dieva vārdu, tā top par apsolīto zemi, kur piens un medus tek.

Laulība ir tikai starp vīrieti un sievieti (Mk 10:6–9) uz visu mūžu (Mt 19:6). Šķirties var tikai viena iemesla dēļ (Mt 19:9). Apnikums, šķietama nesaderība, grūtības, slimība un ciešanas nav laulības šķiršanas iemeslu sarakstā. Jēzus teiktu: „Visā, kas apdraud laulību, Es esmu ar jums. Nebīstieties un nešaubieties!” Tieši vētrās ir salda sadraudzība ar To Kungu un vienam ar otru.

Jēzus spēj dziedināt ievainotas attiecības, ja vien abi no sirds meklē Viņa palīdzību. Ieklausies: „Viņš ir mūsu miers: Viņš abus darījis par vienu un noārdījis starpsienu, kas mūs šķīra, proti, ienaidu” (Ef 2:14). Un, ja Pestītājs ir mūsu miers, tad neprātīgi ir vienot ticīgu ar neticīgu laulībā. Bērniem Jēzus teiktu: „Klausiet un godājiet vecākus!” – un vecākiem: „Mīliet savus bērnus, vediet viņus pie Manis!” Ģimene ir tā dabiskā vieta, kur bērni var mācīties redzēt, dzirdēt un sajūst Dieva mīlestību.

Jēzus runā ne tikai par miesīgo ģimēni, bet arī par jaunu Dieva ģimēni, kuru nodibina Viņš: „Redzi – Mana māte un Mani brāļi. Jo, kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un māsa, un māte.” (Mk 3:34–35) Tā ir ģimene, kas pārsniedz vecās ģimenes robežas un sniedzas pāri valstu robežām, statusiem un paudzēm. Tā pārsniedz robežas, kur mīlam tikai savējos; nu varam mīlēt visus

ticības brāļus un māsas. Dieva valstība ielaužas pasaulē caur jaunu ģimēni, kas dzimusi caur ūdeni un Garu.

Jaunajā ģimenē ir jauni noteikumi: pirmie ir pēdējie un mazākie ir lielākie. Šajā ģimenē kalpot citiem ir lielākais gods un uzlūkot citu augstāk par sevi ir dabiski. Šajā ģimenē mēs piedodam cits citam, kā Jēzus ir piedēvis mums. Tā ir Dieva ģimene – „izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā” (1Pēt 2:9).

Kaut mēs no visas sirds izdzīvotu dievbērību tā, lai pasaule, to redzot, teiktu: „Lūk, kā viņi cits citu mīl.”

Reinis Bikše

Dieva noteiktā kārtība

Katra novirzīšanās no Dieva patiesības sākas ar neticību Viņa teiktajam. „No laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst,” teica Dievs, citādi „tu mirdams mirsi.” (1Moz 2:17) Čūska pievīla Ādama sievu, tāpēc viņa šos vārdus neņēma vērā. Taču Ādams netika pievilts (1Tim 2:14) – viņš izvēlējās neticēt Dieva vārdiem. Tas nebija kārdinājums iegūt vēl augstāku emocionālo pieredzi par to, kas atrodama Dieva vārdos (misticisms), vai vēl pilnīgāku paklausību, kā to prasa Dieva vārdi (legālisms). Tas, ko Ādams vēlējās vairāk par visu, bija atzīna jeb zināšanas (1Moz 2:17).

Vislielākā ironija ir tā, ka viņa apgūtā „Jaunuma atzīna” ir ideja, ka ceļš pretim personīgajam dievišķumam ir ejams, iegūstot zināšanas. Taču šis priekšstats ir nepatiess. Tie ir meli. Tās ir zināšanas, kas neatkarīgi no to daudzuma nekad nekļūs par patiesības atzīnu (2Tim 3:7).¹

Vēl joprojām arī mūsdienās, kad postmodernisti kritizē modernistu paļaušanos uz cilvēka saprātu, kas piešķir tam galēji nozīmi, varētu domāt, ka viņi rīkojas pareizi, jo tādējādi ierobežo pašpaļāvīgo humānismu. Taču tā ir otra galējība. Kāpēc? Tāpēc, ka neatjaunotais, grēkā kritušais cilvēks ir cilvēks „ar dalītu dvēseli” (Jk 1:7), liekulis (*hipokritēs* – gr. val.), kas spēlē dažādas lomas kā aktieris. Jēzus liekulību bargi nosoda (Mt 23:27–28). Par spīti postmodernistu uzskatiem, Jēzus apgalvo, ka cilvēkiem „iekšpuse” tomēr ir.²

Postmodernajā laikā, kad cilvēki aizvien vairāk sevi definē rases, etniskās piederības, dzimuma vai seksuālās orientācijas izteiksmē, piemēram, saistoties ar kādu lietu vai interešu grupu – vides aizsardzību, fizisko sagatavotību, dzīvnieku tiesībām, dabisku ēdienu –, tas var kļūt bīstami, tāpat kā fašismā, kad indivīdi savu identitāti atrod, pazūdot grupā. Bet pat grupas nav stabilas. Tradicionālās kopienas – ģimenes, ciemi, draudzes – deva gan piederības, gan pastāvības sajūtu, bet mūsdienu sociālo ainu raksturo nepastāvība. Tas rada nemitīgu dziņu klāstu un cilvēku izolē. Postmodernisms veicina patvaļu bez brīvības.

Šādā svārstīgā laikā, kad cilvēce, gluži kā zemeslode, izvēlas karāties ne pie kā un nosauc to par toleranci, ir svarīgi atgādināt Dieva, pie kura nav pārmaiņas ēnas (Jk 1:17), vārda pamatus. Tātad – kad Dievs bija iekārtojis zemi, Viņš radīja cilvēku. „„Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības; tie lai valda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi un visiem rāpuļiem, kas rāpo zemes virsū.” Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (1Moz 1:26–27)³ Dievs Radītājs pats Savām rokām no zemes pišļiem formē cilvēku un Savam veidojumam iedveš nāsīs Savu dvašu – „tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli” (1Moz 2:7).⁴

Nākamais, kas ieraugāms radīšanas stāstā: vārds „tēls” nozīmē – būt par Dieva pārstāvi, par Dieva klātbūtnes manifestāciju, bet vārds „līdzība” norāda uz darbošanos tā, kā to darītu pats Dievs. Šo Bībeles pantu domu varētu pārfrāzēt kā „radīsim cilvēku, kurš būs mūsu pārstāvis virs zemes un kurš darbosies līdzīgi, kā mēs paši darbotos”⁵. Lai arī cilvēks ir grēka sakropļots, viņš nes Dieva tēlu un līdzību, un tieši tās dāvā viņam visaugstāko cieņu un vērtību. Tas nozīmē, ka pret ikvienu cilvēku mums būtu jāizturas tā, kā mēs izturētos pret Dievu, pēc kura tēla un līdzības viņi ir radīti. Bieži to ir grūti saskatīt grēcīguma dēļ, jo redzam

tieši pretējo. Bet tad aizvien jāatceras, kā augstas raudies pedagogi mēdz lūkoties uz tiem audzēkņiem, kuri vēl nav tādi, kādiem viņiem vajadzētu būt, bet kuriem ir jānorāda, ka jātiecas pēc visaugstākajiem standartiem. Un tikai tad viņi spēj augt un izaug. Bet garīgajā ziņā vēl jo vairāk – ikviens, kas ir radīts pēc Dieva tēla un līdzības, bauda visaugstāko vērtību Dieva acīs, tādēļ ka Jēzus Kristus bija gatavs maksāt ar Savu dzīvību par katru cilvēkbērnu!

Kādam mērķim Dievs cilvēku radīja? Cilvēks ir radīts kā Viņa dāvanu saņēmējs. No tā izriet pateicība Dievam un Viņa pielūgšana, tāpēc vispirms Dievs iedibina dievkalpošanu. „Un Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un to ielika Ēdenes dārzā, lai tas to koptu un sargātu. ... „No visiem dārza augļiem tu vari ēst, kā tīk, bet no laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst, jo kurā dienā tu no tā ēdīsi, tu mirdams mirsi.” (1Moz 2:15–16)⁶ Pirms levas radīšanas, pirms laulības un ģimenes iedibināšanas tiek aizsākta dievkalpošana un Ādamam kā pirmajam tiek uzticēts svētais kalpošanas amats. Šī secība norāda, cik nenovērtējama nozīme cilvēka dzīvē ir attiecībām ar Dievu – pat svarīgāka par ģimenes saitēm. Ebreju valodas vārdi *avad* un *šamar* nozīmē ‘kopt zemi’ un ‘sargāt’. Tie galvenokārt lietoti liturģiskā kontekstā ar nozīmi ‘kalpot Dievam’, ‘kopt un sargāt Dieva Vārdu’ vai ‘rūpēties par Tabernākulu’.⁷ Dievkalpošana ir uzticīga paklausīšana Dieva Vārdam, vispirms kā priesterim un vienlaikus arī kā ķēniņam, kam uzticēta visas zemes pārvaldīšana. Šos abus amatus vēlāk veic Jēzus (Mt 20:25–28).

Bet kā vienīgā cilvēku sabiedrības struktūrvienība, kuru iedibina un definē pats Dievs, ir laulība un ģimene (1Moz 2:18), jo vienatnē cilvēks nevar veikt viņam paredzētos uzdevumus – vairoties, piepildīt zemi un to pakļaut. Bet cilvēku savstarpējā kārtība ir noteikta Dieva desmit vārdos jeb baušļos, un, pēc Dieva atzinuma, tā bija un ir ļoti laba (1Moz 1:31).

Evanģēliste Milda Klampe

¹ Dž. Fisks. Sagrauts. 7. „kristīgie” likumi, kuri katram kristietim jāpārkāpj, cik bieži vien iespējams. Luterisma mantojuma fonds. Rīga, 2016. 97. lpp.

² Dž. E. Vīts. Postmodernie laiki. Kristīgs ceļvedis mūsdienu domas un kultūras izpētē. Luterisma mantojuma fonds. Rīga, 1999. 90. lpp.

³ Bībele. 1965. gada izdevuma revidētais teksts. Latvijas Bībeles biedrība. 14. lpp.

⁴ Turpat, 15. lpp.

⁵ G. Baikovs. Dievs, pasaule un cilvēks. Reformācijas dārgumi mūsdienu baznīcai. Dr. Robertam A. Kolbam. Luterisma mantojuma fonds. Rīga, 2017. 142. lpp.

⁶ Bībele. Vecās un Jaunās Derības Svētie Raksti. Latvijas Bībeles Savienība. Ikšķile, 2023. 13. lpp.

⁷ G. Baikovs. Dievs, pasaule un cilvēks. 145. lpp.

Ģimene ļauj iepazīt pašam sevi

Kas ir ģimene? Uz papīra šim jautājumam ir tūkstošiem atbilžu – cita par citu gudrāka. Taču mēs vēlējamies uzzināt, ko praksē nozīmē veidot stipru, auglīgu, kristīgu ģimeni, tāpēc uz sarunu aicinājam DIĀNU UPĪTI.

Edgars Gertners

Kādas ir pirmās asociācijas, dzirdot vārdu „ģimene”?

Ļoti daudzas. No vienas puses, domāju par to, kādai ģimenei vajadzētu būt, bet, no otras, kā šis vārds ir sabiedrībā nodrīskāts. Primāri ar ģimeni man asociējas sirsnība, kopā būšana, liela uzticēšanās un lietu kopīga piedzīvošana.

Vai ģimeni vispār var definēt?

Draudzene man nesen uzdāvināja rāmīti ar tekstu „Ģimenes definīcija = ...”. Un tur sekoja vairāki apzīmējumi, piemēram, „cilvēki, kas kopā priecējas”. Es nosvītroju vārdu „definīcija” un ierakstīju vārdu „īpašības”. Mūsdienās ir ļoti populāri definēt, kas ir ģimene, taču bieži vien cilvēki jauca tās īpašības, ko patiesībā var piedzīvot ģimenē.

Populārs ir arī viedoklis, ka ģimenes jēdzienu nevajadzētu likt šauros rāmjos. Piekrīti?

Nē. Dievs ģimeni ir radījis īpašu, lai cilvēki spētu viens otram uzticēties visā. Mēģinot ģimeni izvest ārpus rāmjiem, zūd arī atbildība. Cilvēki kopā ir tikai tik ilgi, kamēr ir labi, bet grūtībās padodas un šķiras. Tādos apstākļos ir grūti pilnībā uzticēties.

Kas, tavuprāt, ir īsta ģimene?

Manuprāt, ģimene ir cilvēku kopība, kuras pamatā ir vīrs un sieva, un tad klāt nāk bērni. Protams, ja kāds ātrāk aiziet mūžībā, tas nenozīmē, ka ģimene pazūd. Tikai vēlos akcentēt, ka visa pamatā ir laulība.

Kad nebiji precējusies, ģimene bija tikai teorija. Tagad, esot laulībā, ir arī prakse. Vai esi guvusi apliecinājumu tam, ka Bībeles teorija par ģimeni piepildās arī dzīvē?

Bībelē ir daudz runāts par laulību – kā vīram un sievai savstarpēji jāizturas. Ir arī padomi, kā bērniem izturēties pret vecākiem un kā vecākiem izturēties pret bērniem. Tas ir pamats vadlīnijām, kā rīkoties. Mums mājās tagad ir trīsgadnieks ar viedokli par pilnīgi visu. Bībele māca, ka stingrībai un audzināšanai ģimenē ir vieta. Kad nāk puņķi un asaras, ir pareizi bērnam rādīt, ka noteikumi jāievēro. Citādi ir daudz filozofijas un eksperimentālu audzināšanas metožu, kas uz brīdi ir topā, bet pēc brīža vairs nav. Bībelē rakstītais ir nemainīgs.

Kā skolotāja tu ļoti labi redzi audzināšanas metožu tendences.

Jā, es redzu rezultātu un šausmināšanos, kāpēc bērni ir tādi. Taču eksperimenti turpinās.

Kurš eksperiments nav izdevies?

Daudzi. Vienu laiku izteikti bija manāma paaudze, kuru vecāki bija centušies pasargāt no visām grūtībām, arī finansiālajām. Bērniem nebija pastāstīts, ka viss, ko kārojas, patiesībā nemaz nav pieejams. Parādotes ekrāniem, radās citas problēmas. Tagad bērnus mēģina audzināt ļoti maigi, pacelt balsi nedrīkst, un tam ir jaunas sekas.

Kurus Bībeles principus vēl tu izmanto bērnu audzināšanā?

Daudzi principi ir jāievēro jebkurās attiecībās. Piemēram, jātur dotais vārds. Jāizturas godīgi un taisnīgi. Ja bērni to redz, viņi arī mācās.

Vai visi bērni mācās no piemēra?

Ir dažādi. Piemēram, jautājumā par kārtību. Ja vien tas nav īpašs gadījums, bērni paši no sevis neko kārtot negribēs. Taču ļoti labi strādā kopīga kārtošana, nevis modelis, ka visu savāc vecāki vai visu savāc bērni.

Ģimene pirms un pēc bērniem ir divas dažādas struktūrvienības, vai ne?

O, jā! Pirms bērniem mums nebija nekādu strīdu. Bija laiks visus jautājumus izrunāt. Līdz ar bērniem parādījās arī mūsu raksturu atšķirības. Ir lietas, kurām pieejam dažādi, un brīdī, kad bērns raud, tās izrunāt nav laika. Tad mēdz parādīties asumi.

Ko darīt?

Mēs mācāmies, pierīvējamies un pamazām saprotam, kā to risināt. Šis jautājums man ir liela dilemma: vīrs ir vīrs un viņš ir jārespektē, bet mamma ir mamma. Kurā brīdī svarīgāka ir mana atbildība pret bērniem, un kurā brīdī svarīgāka ir pakļaušanās vīram? Šis jautājums liek situācijas izvērtēt.

Vai tik lielu jautājumu var atrisināt bez kopīga pamata?

Bail iedomāties, kā būtu, ja mums

nebūtu kopīga pamata. Tikai tāpēc es varu līdz galam uzticēties. Pat ja viens no mums otra acīs dara kaut ko nepareizu, tas viss būs Dieva svētīts, jo mēs to liekam Dieva rokās. Par strīdiem gan negribu izklausīties pārāk dramatiska. Nesen mēs ar Jāni bijām laulāto kursā, kur bija runa par piedošanu. Secinājām, ka mūsu strīdi nav vērsti vienam pret otru – drīzāk mēs iekšēji uzvelkamies. Starp mums nav aizvainojuma.

Par to ir svarīgi runāt, jo strīdi ir attiecību, laulību un ģimeņu šķiršanās iemesls.

Mūsdienās daudzi laulības solījumu vairs neuztver nopietni, bet kā tradīciju. Tāpat, arī augstskolu beidzot, dod zvērestu – kā tradīciju, nevis kā īstu apņemšanos. Ja šim jautājumam pieiet ar tādu attieksmi, tad cīnīties ar grūtībām nav iemesla. Tas arī aktīvi tiek popularizēts, ka nav vērts šķiest laiku, dzīvojot grūtībās. Ja nav Bībeles pamata, nav arī motivācijas kaut ko labot, jo nav cerības.

Cik viegli vai grūti ir iekļauties pasaulē ar tik atšķirīgu viedokli?

Darbā mani pieņem apbrīnojami labi – tur īpaši netraucē tas, ka eju uz baznīcu. Skolā visas „dīvainās” idejas šķiet kaut kas interesants. Ar kolēģiem runāt par ticību iznāk reti, vairāk ar skolēniem. Protams, daudzi manam uzskatam nepiekrīt, tomēr to ciena. Laiku pa laikam skolēni uzdod personīgus jautājumus, un sākumā šķita jocīgi teikt kaut ko par savu ticību un domāšanu. Tagad to daru labprāt un esmu tiešām pārsteigta, ka to ciena.

Droši vien arī tāpēc, ka tu ar cieņu izturi pret viņiem.

Jā. Vispār jautājums par liecināšanu darbīvētā man bija aktuāls ilgi. Nevarēju saprast: var iet klasē un kaut ko stāstīt vai nevar? Ir jau noteikumi. Sapratu, ka man ir jāgaida brīdis, kad Dievs kādu situāciju piespēlēs. Pati neuzbāžos, bet, ja man jautā, atbildu.

Atgriežoties pie sarunas par bērniem, kā vēl izmainījusies jūsu dzīve līdz ar bērnu piedzimšanu?

Garlaicīgi nav ne mirkli. Arī klusuma mājās nav ne mirkli. Pārmaiņas ir milzīgas, bet ļoti patīkamas.

Daudzi pāri klūp pie laulības jautājuma, jo šķiet, ka nav pietiekami daudz finanšu kāzām. Ja pirmais solis tomēr sperts, otrais klupšanas akmens ļoti līdzīgi ir saistīts ar bērniem.

Mūsdienās pāri nevēlas bērnus, jo baidās, ka nespēs par viņiem parūpēties.

Finansiālā puse ir tā, kur Dievs strādā veidos, par kuriem mēs nekad nespētu iedomāties. Par to es pārliecinājos jau tad, kad maksāju desmito tiesu no stipendijas. Dievam ir jāuzticas, un nav vērts lauzīt galvu par finansēm. Pareizajā brīdī Viņš iedos visu, kas nepieciešams. Nevajag gaidīt, ka Dievs visu iedos gadu iepriekš, lai mēs varētu noskaņoties bērniem. Piemēram, mēs dzīvojām centrā mazā dzīvoklītī un diviem tur bija ļoti jauki. Tad piedzima Elmiņa un kļuva šaurāk, un ar Timsi vēl šaurāk. Vairs nevarēja naktī aiziet otrā istabā, ja bērns raudāja. Šķita, ka mums nav finansiālas iespējas dabūt lielāku dzīvesvietu, bet tieši tad nāca piedāvājums, vai nevēlamies pārvākties uz mazliet lielāku dzīvokli par ļoti līdzīgu samaksu. Šis piedāvājums nāca kā no zila gaisa.

Dievs ģimeni ir radījis
īpašu, lai cilvēki spētu
viens otram uzticēties visā.
Mēģinot ģimeni izvest
ārpus rāmjiem, zūd arī
atbildība.

Manuprāt, Dievs ģimeni ir veidojis, lai šo zemes laiku padarītu jēgpilnāku.

Jā. Ne velti Dievs ir ielicis mūsos vajadzību pēc otra cilvēka. Protams, ir cilvēki, kuriem paredzēts cits ceļš īpašos uzdevumos, bet tie ir izņēmumi. Ģimene arī ļauj vislabāk iepazīt pašam sevi. Tie, kuri uzskata, ka ir pacietīgi, līdz ar bērnu piedzimšanu domas maina.

Vai tuvie cilvēki, kas nav radnieki, arī ir ģimene? Piemēram, deju pulciņa vai zemessardzes biedri?

Kādreiz bija viegli pateikt, ka jā. Tagad ar tādiem apgalvojumiem gribas uzmanīties. Ir svarīgi saprast, kas ir Dieva veidotā ģimene, un tad varam salīdzināt, ka draudzē mums ir Debesu tēvs un mēs esam bērni. Tas ļauj saprast gan attiecības ar Dievu, gan to, kādām attiecībām vajadzētu būt ģimenē. Draudzes nometnē bija tēma par Debesu valstību un diskusiju grupiņās tika apskatīti jau-

tājumi par šaubīšanos: kā varam būt pārliecināti, ka nokļūsim debesīs? Ja skatāmies uz Dievu kā uz tēvu, kurš ir mīlošs un darījis visu, lai mēs būtu pestīti, būtu jocīgi, ja mūsu bērni skatītos uz mums un domātu: „Vai esmu nopelnījis vecāku mīlestību?” Tad mēs būtu ļoti sarūgtināti. Ja par Dievu domājam: „Nez vai esam nopelnījuši to, ko Viņš apsolījis?” – arī mēs varam sarūgtināt Dievu.

Ja ģimene vēlas būt stipra, vai jāveic kādi vingrinājumi?

Protams, ka daudz kas ir jāpraktizē un jāmacās. Ir dažādas grūtas situācijas, un tajās mēs iepazīstam sevi, bērnus, laulāto draugu un līdz ar to mācāmies un maināmies. Pirms laulības, manuprāt, lielākā daļa ļoti labi iemācās tikt galā ar situācijām, kurās var rasties konflikti. Mēs iemācāmies paiet malā, ar dažiem cilvēkiem par atsevišķām tēmām nerunāt, bet ģimenē tādas iespējas nav. Ģimēnē ir jāmacās problēmas risināt, nevis bēgt.

Dažkārt grūtos brīžos padomu grib dot kāds no malas. Ko darīt ar šādiem „palīgiem”?

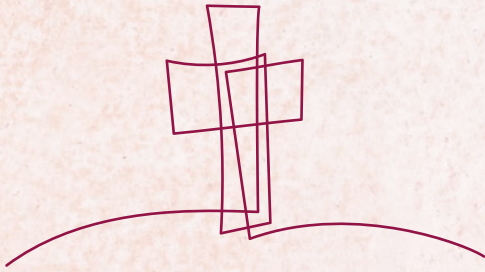
Man pašai šādu situāciju nav bijis, jo ģimenes jautājumus uz āru nenesu. No malas jau neviens lietas būtību nezina, bet parasti izvēlas pusi, kurā nostāties. Ģimēnē divi ir viens.

Jūs ar Jāni esat piemērs tam, ka mazi bērni nav šķērslis, ne vien lai apmeklētu dievkalpojumus, bet arī lai kalpotu. Kā līdz šai domai nonācāt?

Neatceros, ka mēs par to būtu runājuši. Tas šķita dabiski. Mums abiem gribas, lai bērni būtu baznīcā, jo mēs paši tur jūtamies kā mājās. Priečajos, ka Elmiņa ir sākusi dziedāt korītī, un vienā dievkalpojumā mēs no ģimenes kalpojām jau trīs.

Kas tik svārstīgā laikā ir palīdzējis veidot jūsu ģimeni stabilu un drošu?

Supersvarīgi ir tas, lai būtu viens pamats. Palīdzējis ir arī tas, ka mēs draudzē bijām pietiekami ilgu laiku, pirms izveidojām attiecības. Draudzē ir daudz piemēru, kas rāda, ka kopā ar Dievu ģimenes ir noturīgas. Abi ar Jāni esam auguši pilnās ģimenēs – mums ir labi paraugi. Vēl ļoti izjūtu to, ka vecāki par mums ir lūguši un turpina to darīt. Mēs nebijām vairs nekādi mazie, kad sākām satikties, – arī tas noteikti ir nācis par labu. Protams, ir redzēti arī sliktie piemēri un grūtības; tie ir devuši atziņu, ka pie laulības ir jāstrādā.

Atskats uz draudzes notikumiem

SEPTEMBRIS

27. septembrī mācītājs Reinis Bikše vadīja dievkalpojumu mūsu draudzes pansionātā.

28. septembrī – dzejas, mūzikas un mākslas pēcpusdiena ar mācītāja Reiņa Bikšes uzrunu. Draudzes māsas dzejnieces Mildas Klampes dzejoļu krājuma „VIEN-BŪTAMAIS” prezentācija.

29. septembrī – svētdienas dievkalpojums un sadraudzība.

OKTOBRIS

3. oktobrī – svētbrīdis Latvijas Republikas Saeimā. To vadīja mācītājs Reinis Bikše. Ar mūziku kalpoja Henrijs Kalniņš un Hanna Cinovska.

5. oktobrī – kalpošanas nozaru vadītāju tikšanās draudzes priekšnieka Daniēla Godiņa mājās.

6. oktobrī – Pļaujas svētku dievkalpojums, kurā īpaši pateicāmies par visiem kalpojošajiem draudzes locekļiem. Lai saņemtu svētību un Dieva vārda stiprinājumu, draudzes priekšā iznāca vairāk nekā 80 kalpotāju.

10.–15. oktobrī draudzes pārstāvji mācītājs emer. Erberts Bikše, Rute Bikše, Jolanta Cukure un Ilze Kolma piedalījās sadarbības nobeiguma pasākumos un dievkalpojumā, ko rīkoja mācītājs Helmutš Brauers un Sv. Lorenca draudze Trāvemindē.

18.–19. oktobrī notika draudzes veidots seminārs „Atbalsts dzīves noslēgumā”, ko vadīja mācītājs Reinhardš Coske (*Reinhard Zoske*) no Bergkirhenes Vācijā. Seminārs norisinājās Burtnieku ev. lut. draudzes mācītājmuižā.

20. oktobrī dievkalpojumā viesojās un sprediķi teica mācītājs Reinhardš Coske no Bergkirhenes Vācijā.

22. oktobrī – svētbrīdis Rīgas Domē. To vadīja diakons Rolands Kalniņš, ar mūziku kalpoja Henrijs Kalniņš.

25. oktobrī – dievkalpojums draudzes pansionātā. Kalpoja mācītājs Reinis Bikše, muzicēja Vita Kalnciema.

26.–27. oktobrī – Alfa kursa nedēļas nogale Mazirbes reko-lekciju centrā.

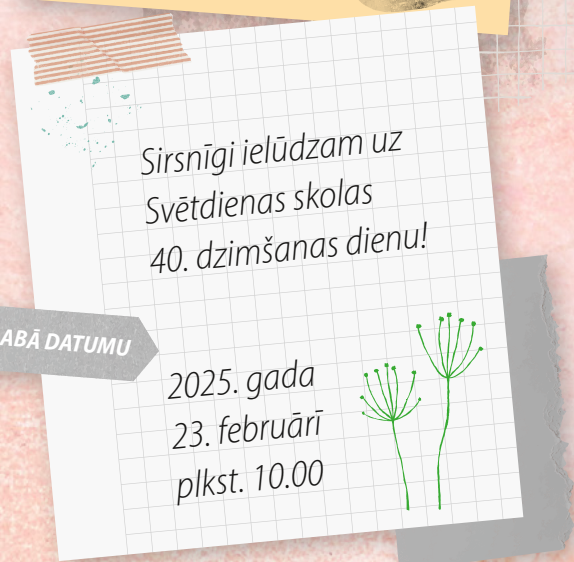
27. oktobrī dievkalpojumā kalpoja draudzes bērnu korītis Andas Miķelsones vadībā.

31. oktobrī – Reformācijas diena. Draudze, īpaši vecāki ar bērniem, no draudzes nama Dzirnau ielā 118 ar iedegtiem lukturiem devās gājienā uz baznīcu, lai svinētu Reformācijas dienas dievkalpojumu. Dievkalpojumā pērminderā amatā tika ievesti Klāvs Liepkauls un Kārlis Pugovičš. Ar muzikāliem priekšnesumiem uzstājās Jēkabs Rumba, Diāna Upīte un Henrijs Kalniņš.

NOVEMBRIS

2.–3. novembrī draudzes koris 16 dalībnieku sastāvā un diriģents Henrijs Kalniņš viesojās Lietuvā – Viļņas ev. lut. draudzē.

3. novembrī draudzes bērnu korītis Andas Miķelsones vadībā ar dziesmām kalpoja Katlakalna ev. lut. draudzē.

SAGLABĀ DATUMU

Ziemsvētku laiks

LELB Rīgas Jēzus draudzē

1.12.	10.00	Pirmās Adventes dievkalpojums
Sadraudzība
8.12.	10.00	Otrās Adventes dievkalpojums
Draudzes kora 140 gadu jubileja
	18.00	Kora „Ave Sol” koncerts
K. Sensānsa „Ziemsvētku oratorija”
L. Garūtas, A. Selicka, A. Dzenīša garīgā mūzika
14.12.	18.00	Bērnu vokālās studijas „Rasa” labdarības koncerts,
atbalstot ielu bērnu centrus
15.12.	10.00	Trešās Adventes dievkalpojums
21.12.	18.00	Ziemsvētku sadraudzības koncerts
Piedalās Rīgas Jēzus draudzes koris, VEF kultūras pils koris „Fēnikss”,
vīru koris „Frachorī”
22.12.	10.00	Ceturtās Adventes dievkalpojums
Jauno draudzes locekļu iesvēte
24.12.	16.00	Ģimeņu dievkalpojums ar uzvedumu
	19.00	Svētvakara dievkalpojums
25.12.	10.00	Kristus piedzimšanas svētku dievkalpojums
26.12.	18.00	Draudzes sadziedāšanās Ziemsvētku laikā
29.12.	10.00	Dievkalpojums
	17.00	Draudzes eglīte
31.12.	18.00	Vecgada vakara dievkalpojums
1.01.	12.00	Jaungada dienas dievkalpojums
2.01.	18.00	Dievkalpojums
5.01.	10.00	Zvaigznes dienas dievkalpojums

Dievkalpojumi

svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja pieņemšanas laiks

(iepriekš lūgums sazināties ar mācītāju
pa telefonu vai rakstiski)

Reinis Bikše

trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
tāl. 26899309, e-pasts: bikse.reinis@gmail.com

Mācītāju var satikt arī pirms un pēc
dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta

otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tāl. 67224123

Lūgšanu brīdis

trešdienās plkst. 18.00

Svētdienas skola bērniem

un Bībeles studijas pieaugušajiem
otrdienās plkst. 18.30, tālr. 29273605 (Marta)

Alfa kurss un iesvētēs mācība pieaugušajiem

trešdienās plkst. 19.00, tālr. 26772677 (Daniēls)

Jauniešu Alfa kurss un tikšanās vakari

piektdienās plkst. 19.00, tālr. 29139933 (Evelīna)

Kora mēģinājumi

pirmdienās plkst. 18.00, trešdienās plkst. 19.00,
tāl. 22176088 (Henrijs)

Bērnu korītis

otrdienās plkst. 17.30, tālr. 29877268 (Anda)

Draudzes namā, Dzirnau ielā 118

Ārstu konsultācijas

pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts un gastroenterologs pieņem pēc
pieraksta (tāl. 29372676)

Diakonija

Pirmdienās:
sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 13.00
Bībeles stunda no plkst. 14.00 līdz 16.00

Otrdienās:

sarunu laiks no plkst. 10.00 līdz 15.00
Mātes lūgšana no plkst. 16.00 līdz 18.00

Trešdienās: apmeklējumi mājās

Ceturtdienās:

drēbju istaba no plkst. 10.00 līdz 14.00
(iepriekš pieteikties)

lūgšanu brīdis no plkst. 11.00 līdz 12.00

Mēneša pēdējā piektdienā: dievkalpojums

Informācija un pieteikšanās pa tālr. 28377608

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ”
(tāl. 67222698)

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Rīgas Jēzus draudze

Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tāl. 67224123, e-pasts: info@jezusdraudze.lv
Konts ziedojumiem: Luminor Bank, RIKOLV2X,
LV94RIKO0002013007985

2024. GADA SEPTEBRA UN OKTOBRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:

Mērķziedojumi (<i>religiskajai darbībai, Svētdienas skolai, remontam u. c.</i>)	16060
Latvijas fizisko personu ziedojumi	5660
Kolektes	4960
Ieņēmumi no zemes un telpu nomas	1315
Latvijas un ārvalstu juridisko personu ziedojumi	1060
Misijas darbam no bērnu darza „Jēriņš”	910
Kazuālijas	240
KOPĀ	30205

Izdevumi, EUR:

Algas par augustu un septembri (<i>9 darbinieki</i>)	10810
Nodokļi	6525
Izdevumi par nozaru darbu (<i>Svētdienas skola, koris, jaunieši u. c.</i>)	2425
Granulu iegāde apkurei	2355
Citi izdevumi	1920
Maksājums LELB	1160
Grāmatvedības pakalpojumi (<i>augusts, septembris</i>)	790
Degviela, transporta izdevumi	470
Biroja, video, audio tehnikas iegāde, apkope	440
Saimniecības izdevumi, kancelejas preces	320
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve” druka	265
Pasta izdevumi (<i>dzimšanas dienas</i>)	170
Ziedojumi misijas darbam	140
Izdevumi par reliģiskajām darbībām „Rīgas ūdens”	130
Ziedi altāra un telpu dekorēšanai	105
Atkritumu izvešana	95
Sakaru pakalpojumi	95
Reprezentācijas izdevumi	90
Elektrība	85
„Venden” ūdens	70
Bankas komisijas maksa	45
Baznīcas remonts	30
Apsardzes firmas pakalpojumi	25
Plakātu druka	25
KOPĀ	28600

KRISTĪTI

Maija Knese
Estere Prāmniece

JUBILĀRI NOVEMBRĪ

Jānis Redlihs
Skaidrīte Mežecka
Igoris Lūsis
Inita Viļumsone
Aivars Kubilis
Viktoriņa Zemīte-Morozova
Diāna Upīte

JUBILĀRI DECEMBRĪ

Rute Bērziņa
Vilma Ārija Pallo
Ludviķis Bērziņš
Leontīne France
Māra Milta
Dzintra Amata
Dagmāra Krogzeme
Solvita Martinsone
Harijs Ausmanis
Māris Barons

MŪŽĪBĀ

Valda Ranka
Lilija Stūre